

ἜΤΟΣ Γ'.

Ἡ Φ Η Μ Ξ Ρ Ι Σ Ξ Ξ Γ Υ Ρ Ι Κ Η

ἌΡΙΘ. 132

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 23 Αὐγούστου 1881.

Πιστὴν εἰκόνα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἐν Ἀγγλίᾳ διχγράφει ἀπροσδοκῆτως ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἡ Ὁρα. Ἐν αὐτῷ οὐχὶ μόνον ὁ κύριος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης, γνωστὸς διὰ τὰς συμπαιθείας του πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὸ πολίτευμά της, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Times περὶ τῶν τὸ πολίτευμα αὐτόθι ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν πολίτευμα τῆς ἀπύστου ἐπιδεικτικῆς καὶ κενολόγου φλυαρίας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου. Δὲν ἐπῆλθεν εἰσέτι ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ Ἀγγλίς καὶ σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος θὰ ἐξαγάγῃ τὰ πρακτικὰ συμπεράσματα τῶν μόλις ἤδη ὑποφωσκουσῶν τούτων ἀληθειῶν, καὶ θὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι αἱ πρόοδοι τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους δὲν ὀφείλονται εἰς τὴν τυχοδιωκτικὴν φλυαρίαν, ἀλλ' εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ τοῦ ἔθνους κατισχυούσας μέχρι τοῦδε τῆς φθοροποιοῦ ἐπιρροῆς τοιοῦτου πολιτεύματος, ὅπως ῥωμαϊκὰ κρῆσις κατισχύει ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν μολυσματικῶν ἐπιρροῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ταῖς καλουμέναις ἠθικαῖς καὶ πολιτικαῖς ἐπιστήμαις οὐδὲν ἐστὶ νέον, ὑπερθυμίζομεν, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων φιλοσοφῶν ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς πατρίδος του (τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου τῆς καταδυναστείας καὶ τῆς νομικῆς δολοφονίας κατὰ πάσης ὑπεροχῆς) περητῆρει, ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπαγγελόμενος οἰκονομικὸς τέχνην ἢ ἐπιστήμην εἶχεν ἀνάγκην εἰδικῆς διδασκαλίας, ἐνῶ ὁ ἐπαγγελόμενος τὸ κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν, ὅστις ἔπρεπε κατὰ θεωρίαν νὰ ἦναι ἐγκυκλοπαιδικός, ἠδύνατο νὰ ἦναι καὶ ἦτο συνήθως ὁ ἀμειψίστατος τῶν δημαγωγῶν. Τοὺς λόγους τοῦ Σωκράτους ἐπικυροῦ ἡ ἱστορικὴ διδασκαλία προσέτι, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ διακεκριμένοι πολιτικοὶ ἄνδρες, οἷος ὁ Περικλῆς, προσέχον οὐχὶ διὰ τῶν προτερημάτων των, ἀλλὰ διὰ τῶν χειρίστων τῆς ἀνθρωπίνης

φύσεως ἐλαττωμάτων, τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς ἀκαθέκτου φιλαυτίας. Μόνον δὲ τὰ νικηφόρα ὄπλα τῶν Σπαρτιατῶν, τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀνεκούφισαν καὶ ἐπὶ τέλους ὀριστικῶς ἀπηλευθέρωσαν τὰς πεφωτισμένας καὶ εὐπόρους τάξεις τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς καταδυναστείας τῶν δημαγωγῶν, τῶν φερόντων καὶ ἀγόντων κατὰ τῶν κρειττόνων τὸν ὄχλον, ὃν μέγα ζῶον ἀποκαλεῖ ὁ Πλάτων.

Ἀλλ' ἂν ταῦτά εἰσιν ἀληθῆ διὰ κοινωνίας ἀρχαίῳθεν πεπολιτισμένας καὶ πολλαχῶς ἀνεπτυγμένας, οἷκι σήμερον ἡ Ἀγγλικὴ καὶ τὸ πάλαι ἡ Ἀττικὴ, ποῖα τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἐν δημαγωγίᾳ πολιτεύεσθαι εἰς ἔθνη ἀπολίτευτα, ἐξ ἀσικτικῆς δουλείας ἐξερχόμενα, ἀνευ ἐπιστήμης, ἀνευ πλουσίων καὶ καλῶς τεθραμμένων ἀνωτέρων τάξεων, ἀνευ πολιτικῶν πρᾶξεων; Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἀρκεύτως δίδει ὁ πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς τραγέλαφος τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐν τῷ συγχρόνῳ τῆς Ἑλλάδος Πλουτάρχῳ διακεκριμένῳ ἀξιοῦ νὰ κατέχη θέσιν καὶ ὁ φυγοδίκος Τούτουνας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐπεβλήθη ἐπὶ μακρὸν ἐφ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας του ὡς ἀληθῆς φεουδάρχης, καὶ ἀφοῦ συγκατένευσε νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐστὲ βέβαιον, ὅτι τὸ μέλλον του εἶναι ἀσφαλές. Οἱ νόμοι ἀπαιτοῦσι λογικὴν περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν καὶ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν, ὅτε δὲ τὸσάκις ἀντιστρατεύονται κατὰ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐφαρμοστέου, τότε παράγουσι φυγοδικούς, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀναρίθμητος παρ' ἡμῶν. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ Τούτουνας παράδοξόν τι φαινόμενον.

'Αλλ' ὁ ἀνὴρ ἔχει καὶ τὴν συνκίσησιν, ὅτι ἐκπληροῖ προορισμὸν τινὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὅτι εἶναι προσωπικότης ἐξέχουσα, διὸ ἐφρόντισε νὰ κάμῃ καὶ διανείμῃ τὴν φωτογραφίαν του, πολυτιμότεραν βεβχίως τῆς πλείστων ὄσων κομπορημονουσῶν ἀσημοτήτων ἐκτεθειμένων εἰς τὰ πρᾶκτα τῶν φωτογράφων.

Θέλετε δὲ νὰ βεβχιωθῆτε, ὅτι ὁ Τούτουνας ἐκπροσωπεύει μίαν ἀλήθειαν ἐν τῷ τόπῳ; 'Ρίψατε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν κατασχετηρίων ἐν ὄνομαι τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἅτινα πληροῦσι πολλὰς στήλας μεγάλων τε καὶ μικρῶν ἐφημερίδων. Πρόκειται περὶ λιποτακτῶν. 'Αλλ' οἱ λιποτάκται ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, καὶ οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φυγόστρατοι εἰσὶ πολλοὶ τούτων πλείονες. 'Εὰν λοιπὸν ὑπῆρχεν ὀλίγη φιλοσοφία εἰς τὸν νοῦν τῶν κυβερνῶντων καὶ κάποιε συνκίσησις δικαίου εἰς τὰς καρδίαις αὐτῶν, ἤθελον πρὸ καιροῦ ἀπολύσει μέρος τῶν ἀνωφελῶς καὶ ἀδικῶς μάλιστα στρατευομένων ἀντὶ νὰ ἐκδίδωσι μάστιχα κατὰσχετηρίαι, καὶ ἤθελον ἐννοήσαι, ὅτι οὔτε δυσκολία δὲν ἀντιζυγίζουσι τὰς μέχρι τοῦδε ἀνυπολογίστους ζημίαις, ὅσας ἐπεσώρευσε μωρὸς στρατολογικὸς νόμος βυβχλιῶς ἐφαρμοζόμενος.

'Επὶ τοιούτων ἀντικειμένων ἠθέλομεν προτιμῆσαι νὰ ἴδωμεν ἐξασκουμένην τὴν γραφικὴν ἱκανότητα τοῦ συντάκτου τῆς "Ωρας, παρὰ ἐπὶ θεμάτων βυβχαντινῆς σοφιστικῆς, ἥτοι περὶ τοῦ ἀν ἔχουσι ἢ δὲν ἔχουσι δῆθεν τὸ δικαίωμα νὰ δικάζωσι δικαστικῶς ἤδη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοριζόμενοι, οὓς ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, πρῶτον πρόεδρος κυβερνήσεως, ἐκ προκαταβολῆς ὀνομάζει εὐφρόμως καθάρματα. 'Αδιόρθωτος βυβχαντινός! Κράμα σοφιστοῦ καὶ δούλου! Οἱ Τούτοροι ἦσαν πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐσυζητεῖτο τὸ περὶ θεολογικῶν λεπτολογιῶν. 'Ο 'Ιθρακίμης καὶ ὁ Κιουταχῆς κατεῖχον σχεδὸν ὅλην τὴν 'Ελλάδα, καὶ ἐσυζητεῖτο τὸ περὶ συνταγματικῶν δῆθεν δικαιοματιῶν καὶ ὑπερβάσεων τῆς ἐξουσίας πρὸς τὸν Κυβερνήτην! Καὶ ἤδη συζητεῖτε πάλιν περὶ ἀπολύτου δῆθεν καὶ καθαρῶ δικαίου. 'Αλλὰ ποῖον ποτὲ νόμον ἐσεβάσθητε σεῖ; Ποσάκις δὲ αὐθαριέτως προέβητε εἰς τὰ ριζικώτατα μέτρα ἀντισυνταγματικῶς καὶ ἀντινομικῶς, ὅσάκις ὑπεδείκνυε τοῦτο δῆθεν γενικὴ τις ἀνάγκη, πρᾶγματι δὲ συμφέρον σας,

Ξυθείτος

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

'Αν ἤξευρεν ὁ Βύρων, ὅτι θὰ τύχῃ ψάλτου τοῦ Κασιμάτη θὰ προὔτιμα νὰ πιγίῃ, διχθίων τὸν Βέσπορον, ἢ νὰ ἀποθάνῃ ἐν Μεσολογγίῳ.

'Ο ἐκ Δομοκοῦ ἐπιστέλλων τῷ Αἰῶνι βεβχίως ἐκοιμάτο καὶ ὑπνον βυβχὸν τὴν νύκτα τῆς εἰσόδου εἰς Θεσσαλίαν τῶν

ἐλληνικῶν στρατευμάτων, διότι γράφει, ὅτι σελήνη μεγαλοπρεπῆς (ἐκεῖνο τὸ ἐσπέρας) «ἐφώτιζε σκηναὶ τὰς ἐλληνίδας». 'Η εἴσοδος τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἐγένετο τὴν 8 Αὐγούστου, τὴν δὲ 10 Αὐγούστου εἴχομεν νέαν σελήνην. 'Ὡστε ποῦ σελήνη μεγαλοπρεπῆς νὰ φωτίσῃ σκηναὶ τὰς ἐλληνίδας τὴν 8, ἐκτὸς ἀν εἰς Δομοκὸν καὶ τὰς περὶ αὐτὸν χώρας ἄλλη σελήνη βυβχλεύει.

Τὴν καλλιτέραν ἀπάντησιν εἰς τὰς πρᾶκτα τοῦ Τρικούπη ἐγειρομένης κρυφῆς, ὅτι ἡ 'Ελλάς ἔπρεπε νὰ πολεμήσῃ, δίδει ὁ γράφων τὰ ἐξῆς ἀπὸ Καλλιφῶνι τῆς Θεσσαλίας πρὸς τὸν Αἰῶνα: «Δυσκόλωις ὁ μὴ ἰδίους ὄμματα ἰδῶν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς τελειότητος τῶν παρασκευῶν τῶν Τούρκων ἀπὸ Καίτης μέχρι Τζάμασι. 'Επὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας πάντα τὰ στενά εἰσι πλήρη περιβολῶν, τέρρων καὶ προσκκίρων ὄχυρωμάτων, ἅτινα ἤθελον κατὰσχεῖ τὴν εἴσοδον τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ΔΥΣΚΟΛΑΤΗΝ. 'Ὅδοι δὲ ὠρατικῶς κατεσκευάσθησαν δι' ἐργασίας τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. 'Αληθῶς εἶναι ἀξιοθαύμαστα τὰ τουρκικὰ στρατιωτικὰ ἔργα καὶ ἡ πρόνοια τῶν Τούρκων». Γ' ἀκοῦς, κουμπάρα μου;

'Ελπὶς εἶναι νὰ ἀπκλληχθῇ νῦν ἡ πόλις τῆς ἐπιδημίας, ἀφοῦ τὸ ἄγος ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Εἴχομεν τὸν Κεῖσαρην ἐκκοφίνοντα τὸν κόσμον μὲ τὰ μωσαϊκὰ του καὶ τὰς συνζωγὰς του, τῶρα προσετέθη καὶ κάποιος Κελαμαῆς ἀρχιμουσικὸς τοῦ Μιαοῦλη, ὅστις κατῶρθωσεν εἰς 17 ἡμέρας νὰ πιζίξῃ ἡ μουσικὴ του pot-pourri ἀπὸ τὴν Τραβιάταρ. ("Ἴδε 'Ημερήσια νέα). Μέγχα θυβυα.

'Ο 'Απόλλων ἐκλείσει, τὸ Φάληρον κλείει καὶ τὰ 'Ολύμπια ἐτοιμάζουσι τοὺς Φυγάδας, δρᾶμα τῆς ἐποχῆς.

'Ερώτησις. Οἱ 20,000 τῆς Στοᾶς οὔτινες ἀνεχώρησαν τῶν 'Αθηνῶν, εἶναι οἱ 25,000 ἀθηνεῖς τῆς Παλιγγερεσίας μετὸν τῶν ἀποθνήσκων;

'Η ἀθλιότητις τοῦ ὕδατος ἔδωκε φεινὴν ἰδέαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Φαλήρου. Προχθὲς εἰς λογαριασμὸν τινὰ τοῦ φίλου Ω. ἀνεγινώσκειτο ἐν τέλει:

Μία φιάλη οἴνου Σόλωνος φρ. 2

ὕδωρ Κεισαρικῆς

» 2,50 κτλ.

Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν μπόραν τῆς ἐπιδημίας ἔχομεν καὶ τὰς φοβερὰς βεβχάμας τοῦ ἐν Πειραιεὶ πρᾶκτορέιου Κεδιβῆ, περὶ ποιητικοτάτης ἐορτῆς, καθ' ἣν ὁ κ. Κομνηνὸς καὶ ἄλλὰ σπουδαῖα πρόσωπα παρευρέθησαν.

Κομνηνός